

No a la censura dels artistes valencians a Gandia

Pel respecte a la cultura

L'any 2007, amb motiu d'unes obres de remodelació dels vials de l'entrada nord a la ciutat de Gandia, executades pel Ministeri de Foment, i exactament en la Plaça 25 d'abril, es va construir una gran rotonda, on s'hi va instal·lar una magnífica escultura de l'artista alcoià Antoni Miró que va titular "25 d'abril. 1707" en raó del seu especial emplaçament. Tot utilitzant magistralment unes clares referències de Velázquez, l'artista rememorava amb aquesta obra d'art els 300 anys de la batalla d'Almansa.

La citada escultura va ser encomanada expressament a l'artista per a ser ubicada precisament en la rotonda de la Plaça 25 d'abril. I amb aquesta finalitat va ser concebuda i creada pel seu autor. Construïda en ferro, l'escultura té un frontal de 25 metres, perfectament ajustat al diàmetre de la rotonda. I la seua alçada va ser especialment estudiada i calculada per l'autor, perquè no impedira en cap cas la visibilitat del campanar de la Seu, situat en línia recta de la visual frontal de la rotonda.

El Sr. Alcalde de Gandia anunciava fa uns dies el seu propòsit de retirar aquesta escultura del seu emplaçament, sense donar cap alternativa i sense obrir cap via de diàleg amb l'autor.

Lamentablement aquesta decisió, mancada de qualsevol motivació amb una mínima dosi d'elemental racionalitat, no és un fet aïllat. A la ciutat de Gandia, en els darrers anys estem observant, amb la pretesa justificació de la crisi econòmica, com es tanquen, es fan desaparèixer o es desballesten espais i símbols culturals, siga físics, naturals o intangibles, que la ciutat ha anat generant a través del temps. (Teatre Serrano, conservació de la marjal, promoció de la creativitat i la innovació, recuperació del llegat cultural -Borja, clàssics-, etc)

Una de les manifestacions d'aquesta subestima de la memòria viva de la ciutat es concreta en els elements escultòrics i el seu natural diàleg amb els espais urbans on s'ubiquen. Fins a hores d'ara s'han retirat de la plaça Jaume I l'obra "No passaran" (els Pinotxos) de l'artista figuratiu Artur Heras, sense que s'hagen reubicat en cap altre lloc. Res es sap si es reubicarà la reproducció simbòlica de l'històric arbre de Rausell a la plaça del Prado. L'escultura de l'Arbre del Tirant, creada per Ramón de Soto, està mig desmuntada, per reparar, i no es mostra cap voluntat per fer-ho. L'estàtua del IV Duc de Gandia ha estat resituada en un lloc, si més no, discutible de la Plaça Major. A l'obra d'un dels màxims exponents de l'art conceptual espanyol, Nacho Criado, no se li troba lloc ni es condiciona un espai adequat per a la seua instal·lació.

Fatídicament s'anuncia també ara, la imminent retirada de l'escultura d'Antoni Miró, creada "ex profeso" fa només sis anys. Tenint en compte la configuració i dimensions de l'obra d'arts, el seu desmuntatge i trasllat farà inevitable la seua partició en pedaços transportables, és a dir, la destrucció, o si més no l'alteració salvatge de l'escultura, sense coneixement ni consentiment de l'autor, que generarà a més a més una despesa pública important, i totalment improcedent en una època en que s'imposa l'austeritat. Tot un greu despropòsit

Segons la majoria dels analistes socials, els països que avancen i que generen possibilitats de futur, es caracteritzen per acompanyar el creixement econòmic amb el creixement de la qualitat dels serveis socials, la millora de l'educació i la recuperació de la cultura i de la identitat pròpia.

És per tot això que considerem que:

- La ciutat no pot ser construïda sense mantindre els trets essencials heretats. Cal respectar la ciutat heretada per poder-la transformar sense que perda els seus actius més pregonos i la seua capacitat de cohesió social.
- La ciutat és una xarxa d'oportunitats en competència permanent amb altres ciutats però també un lloc de diàleg permanent, íntim i creatiu, entre les generacions passades, presents i futures
- El patrimoni escultòric forma part essencial del procés de diàleg entre els ciutadans i la seua ciutat. Un diàleg històric fet de diversos i variats llenguatges que cal preservar
- Cada peça escultòrica, la seua forma, la seua matèria i la seua ubicació respon a una reflexió profunda de l'artista respecte al missatge i el lloc on ha d'expressar-se, i per tant no són traslladables o intercanviables com si foren mers objectes decoratius.
- És per això que les lleis protegeixen la ubicació de les obres artístiques de la ciutat i no mai es permet la seua mobilitat sense comptar amb l'artista i amb l'opinió d'experts en la matèria.
- Rebutgem enèrgicament llevar l'escultura del 25 d'abril de 1707 de l'actual emplaçament perquè considerem que és el més idoni, atès que l'artista va adaptar el motiu, la forma, els materials i l'emplaçament a l'espai urbà preexistent.

I per tot el que s'ha exposat

SOL·LICITEM

Que per les autoritats competents de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, **es paralitze, de manera immediata i urgent, la retirada de l'escultura de l'artista alcoià Antoni Miró "25 d'abril. 1707", ubicada en la rotonda de la Plaça 25 d'abril de Gandia, atès que està anunciada dita acció, de manera sobtada, per al dia 1 d'agost de 2013, i també la restitució de l'obra d'Artur Heras al seu lloc.**

Nom i cognoms

DNI